

Szalkay Róbert
Kunmadaras
(Magyarország)

Nincs itt, hanem feltámadt!

Prédikáció Húsvét I. nap délelőttre

Lectio: Lukács 24:1-12
Textus: Lukács 24:5-7

Előima

Mindenható Mennyei Édesatyánk !

Köszönjük Néked, hogy feltámasztottad az Úr Jézus Krisztust! Köszönjük, hogy Ő az első lett azok közül, akik hitben elköltöznek és feltámadnak az örök életre.

Dicsőítünk Téged azért is, mert Urunk halála és feltámadása által a megtérés lehetőségét adod nekünk. Így lehetünk igazán a Te néped, Jézus Krisztus gyülekezete és egymás testvérei. Eléd hozzuk kegyelemre, békességre és szeretetre szoruló életünket. Köszönjük, hogy itt lehetünk és elfogadsz minket. Rombold le bennünk mindazt, ami Tőled elválaszt és gazdagíts bennünket szent Igéd által!

A mi Urunk Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg bennünket!

Amen

A húsvéti üzenet egész életünkön át elkísér bennünket. Mi is ez az üzenet, amely nem veszti érvényét az ünnepek után sem? Az üzenet így szól: „*Mit keresitek a holtak között az élő? Nincs itt, hanem feltámadt!*”

Az asszonyok azért mentek a sírhoz, hogy a kor szokása szerint bebalzsamozzák Jézus holttestét. Jézus Arimátiai József sírboltjában volt elhelyezve. A sírboltot egy szikla oldalába vágták és egy nagy követ hengerítettek a bejárata elé. Azt is tudjuk, hogy miért éppen vasárnap mentek az asszonyok balzsamozni. A szombat a zsidóknál szent nap – pihenő nap -, semmi dolgot nem szabad azon tenni a IV. parancsolat szerint.

Nagypénteken Jézust keresztre feszítették, Arimátiai József a sírboltjába helyezteti, szombaton mindenki pihen és vasárnap reggel vagy talán már hajnalban az asszonyok üresen találják a sírt. Azt, hogy a sír üres volt, soha senki nem vonta kétségbe. A négy evangélium ezt egyöntetűen beszéli el, a keresztyén Jézus-tradíciók is mind bizonyosságot tesznek erről. Itt azonban többről van szó, mint az üres sírről, ugyanis Jézus feltámadt. A feltámadás, illetve feltámasztás fogalma nagyon régi, még a keresztyénségnél is régebbi. Dán 12:2-3 szerint Isten szentjeinek – kiválasztottainak – mindaddig „aludniuk” kell, míg Isten az utolsó napon „fel nem kelti” őket. Akkor majd „felkelnek”, s elhagyják sírjukat, úgy ahogyan (éjszakai) fekvőhelyét szokta elhagyni az ember. Pontosan ebben az értelemben hirdetik az apostolok – a 12 tanítvány – az első húsvét óta: a halottak feltámadása, amelyről Istennek a végső időkre vonatkozó ígérete beszél, megkezdődött. Isten nem hagyta sírban az ő Krisztusát, hanem „feltámasztotta”. Az Úr „feltámadt”. De Jézus és az egyház ellenségei is bizonyosságot tesznek az üres sír tényéről, csak megpróbálják racionalista módon megmagyarázni. Maga a zsidó

nagytanács, az ún. szanhedrin sem merte kétségbe vonni ezt a tényt, hanem azt állították, hogy a tanítványok lopták el Jézus holttestét. Egy másik verzió szerint a temető kertésze vitte el a holttestet. (Tertullianus gúnyosan tesz erről említést, amikor ezt írja: A kertész bizonyára azért tüntette el a holttestet, hogy a sírlátogatók tömege össze ne tapossa a saláta-palántáit, ugyanis a látogatók nagy tömegére lehetett számítani.)

Az asszonyok a csendes szombati pihenőnap után vasárnap hajnalban indultak a sírhoz. Gyászukat mély fájdalom kísérte, mert elveszítettek valakit, akit szerettek és úgy érezték, hogy fájalmukat nem enyhítheti semmi. Nagy bánatukban és gyászukban fel sem tűnt nekik, hogy a sírnál már nincsenek ott azok a katonák, akik őrizték a sírt. A főpapok, a jeruzsálemi polgári rend urai megparancsolták, hogy őrizzék a sírt, ugyanis félték attól, hogy a „csaló” három nap múlva feltámad, ahogy még életében előre megmondta. Illetve nem is attól tartottak, hogy feltámad, hanem attól, hogy a tanítványok ellopják Jézus holttestét, ezért lepecsételték a követ és őrséggel őriztették a sírt.

Az asszonyok a sírt nyitva találták, mégsem emlékeztek arra, amit Jézus mondott még életében, hogy harmad napra feltámad. Ezért kérdezte tőlük a két angyal: *„Mit keresitek a holtak között az élő? Nincs itt, hanem feltámadt.”* Most csodálkozunk, hogy az asszonyok és a tanítványok nem emlékeztek Jézus szavaira? Esetleg nem hittek neki? Pedig mi is milyen kishitűek vagyunk sokszor!

Jézus megígérte, hogy fel fog támadni és be is teljesítette. De mit használ ez nekünk? A Heidelbergi Katekizmusból tudhatjuk meg a feleletet: „Krisztus feltámadása a mi dicsőséges feltámadásunknak bizonyos záloga számunkra.”

Nem akarom rangsorolni az ünnepeket, de mégis a Húsvét a legnagyobb ünnep. Hiszen Isten üdvterve most teljeseedett be: Krisztus feltámadott! Halálával és feltámadásával legyőzte a bűnt, a halált és bennünket mindnyájunkat megszabadított bűneinktől, megváltott a halálból. Mindnyájunknak lehetőséget adott az üdvösségre, az örök életre. Csak el kell fogadni, csak hinni kell benne. Jézus feltámadásával teljeseedett be Isten üdvterve. A karácsony és a nagypéntek az előzmény, az áldozócsüörtök és a pünkösöd az utószó, a nagy mű, Isten nagy művének a koronája Jézus feltámasztása! Úgy látszik, az őskeresztyének is rájöttek erre, mert a legrégebbi ünnepünk a húsvét, már Pál apostol idejében megtartották.

Ebben a szekularizált világban soha ne szűnjünk meg hangsúlyozni, hogy Jézus földi működése nem nagypéntekkel ér véget, hanem van folytatása a húsvétban és az azt követő 40 napban.

Van feltámadás! Jézus feltámadása az örök élet kezdetét jelenti mindnyájunknak, az üdvözülés nagy pillanatát. A Húsvét nem a vég, hanem a kezdet! A nagypéntekre és a húsvétra azért volt szükség, mert Jézus, mint egy áldozati bárány, vagy mint egy bűnbak megáldoztatott a mi bűneinkért, mi helyettünk bűnhődött és ezáltal megtisztított minket. Van tehát reményünk a megújulásra, van lehetőség az újrakezdésre! Ha hiszünk Jézus Krisztus kereszthalálában és feltámadásában, akkor üdvözülünk!

A húsvét üzenete, hogy feltámadott az Úr. Van miért örvendeznünk. Isten ismét megmutatta hatalmát és irgalmát. A húsvét üzenete az, ahogy görög katolikus testvéreink köszöntik egymást: „Feltámadott az Úr!” Mi pedig válaszoljuk rá velük együtt: „Bizonyal feltámadott!” Amen.

*Utóima**Urunk, Istenünk !*

Köszönjük a mi élő Urunkkal, az Úr Jézus Krisztussal való találkozás lehetőségét. Áldunk Téged, hogy megszólítottál bennünket és a megtérés ajándékát adtad minenkünk. Tégy bennünket Urunk méltó bizonyágtevőivé. Segíts minket abban, hogy ott, ahol élünk, hirdessük a Te dicsőségedet. Add az örök élet reménységét a szívünkbe, amikor elköltözött szeretteinkre gondolunk és távolítsd el szívünkben a hitetlenséget. Könyörgünk, áldd meg húsvéti ünneplésünket!

Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket!

Amen